

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 59/02-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 6. novembra 2002 predbežne prerokoval sťažnosť J. D., bytom L., zastúpeného advokátom JUDr. S. J., B., vo veci porušenia jeho práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky a porušenia práva na účinný prostriedok nápravy podľa čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Obvodného oddelenia Policajného zboru v Leopoldove sp. zn. ČTS: ORP-100/Lp-2002-LS a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. D. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 17. septembra 2002 faxom doručená sťažnosť J. D., bytom L. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. S. J., B. Faxové podanie bolo doplnené podaním doručeným ústavnému súdu poštou 20. septembra 2002. Sťažovateľ v sťažnosti namietal porušenie jeho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a porušenie práva na účinný prostriedok nápravy podľa čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Obvodného oddelenia Policajného

zboru v Leopoldove sp. zn. ČTS: ORP-100/Lp-2002-LS z 23. júna 2002, ktorým policajný orgán podľa § 159 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej len „Tr. por.“) odložil vec podozrenia z trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona.

Proti predmetnému uzneseniu policajného orgánu podal splnomocnený zástupca mal. J. D. Dr. C. I., riaditeľ Ligy aktivistov pre ľudské práva, sťažnosť, ktorú okresný prokurátor Okresnej prokuratúry v Trnave uznesením č. k. Pn 2143/02-5 z 19. júla 2002 zamietol ako podanú neoprávnenou osobou.

II.

Ústavný súd podľa čl. 127 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Blížšie podmienky konania o sťažnostiach sú upravené v ustanoveniach § 20 ods. 1 a 2 a § 49 až 56 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

Nesplnenie niektorej zo všeobecných alebo osobitných podmienok konania o sťažnostiach vyžadovaných podľa citovaných ustanovení zákona o ústavnom súde je dôvodom na odmietnutie sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd preto sťažnosť sťažovateľa prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu a skúmal ju zo všetkých hľadísk uvedených v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené

alebo podané oneskorene, môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Jednou zo zákonných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako oneskorene podanej (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde omeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť.

K porušeniu základných práv sťažovateľa označených v tejto sťažnosti malo podľa neho dôjsť uznesením policajného orgánu Obvodného oddelenia Policajného zboru v Leopoldove sp. zn. ČTS: ORP-100/Lp-2002-LS z 23. júna 2002.

Toto uznesenie bolo zákonnému zástupcovi sťažovateľa doručené 1. júla 2002. Od tohto dátumu začala plynúť zákonná trojdňová lehota, po uplynutí ktorej nadobudlo rozhodnutie policajného orgánu právoplatnosť, a to i napriek tomu, že splnomocnený zástupca poškodeného (sťažovateľa) podal proti nemu sťažnosť, pretože v prípade zamietnutia sťažnosti oprávneným orgánom len z formálnych dôvodov (akým je aj zamietnutie sťažnosti podľa § 148 ods. 1 písm. b) Tr. por. ako podanej neoprávnenou osobou), nadobudne napadnuté uznesenie právoplatnosť skôr, ako rozhodol nadriadený orgán o sťažnosti, a to uplynutím lehoty na podanie sťažnosti.

Z uvedeného teda vyplýva, že sťažovateľom napadnuté uznesenie policajného orgánu, ktorým malo byť spôsobené namietané porušenie základného práva, nadobudlo právoplatnosť 4. júla 2002.

Vzhľadom na to, že sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je časovo obmedzený právny prostriedok ochrany ústavnosti, s prihliadnutím na deň nadobudnutia právoplatnosti

rozhodnutia, ktorým mali byť porušené základné práva sťažovateľa, a deň doručenia sťažnosti ústavnému súdu, t. j. 17. september 2002, je možné uzavrieť, že lehota ustanovená pre tento druh konania pred ústavným súdom sťažovateľovi bez akýchkoľvek pochybností uplynula skôr, než podal túto sťažnosť, a preto ústavný súd po predbežnom prerokovaní sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako podanú oneskorene.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. novembra 2002